

[Carsten Raft.]

tiet gik ind for en lettelse og stod i virkeligheden og angreb mig, fordi jeg samtidig arbejdede for en lettelse på mit partis vegne. Endelig er der dette, at det radikale parti ved den foregående behandling af statsbanetaksterne gik ind for at dække underskuddet ved en forhøjelse af taksterne og derefter angriber det konservative folkeparti, fordi det har rejst spørgsmålet under forhandlingerne. Det er problemet.

Funct Jensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede trafikminister, at jeg i udvalget var inde på de principielle betragtninger, som jeg har berørt her i dag, men udvalgets formand henvendte sig til mig og sagde, at dette egentlig ikke var til behandling i udvalget, og til en vis grad måtte jeg give ham ret i, at udvalget ikke er nedsat for principielt at diskutere disse problemer. Men på den anden side ligger det principielle stadigvæk bag alle spørgsmål, og derfor synes jeg, det var ganske naturligt ved denne lejlighed at fremdrage disse betragtninger, selvom jeg erkender, at den højtærede minister i dette tilfælde har stået overfor en bunden opgave.

Jørgen Jørgensen: Det overrasker mig ikke, at det ærede medlem hr. Carsten Raft ikke kan forstå, hvad sagen drejer sig om. Det havde overrasket mig mere, hvis det modsatte havde været tilfældet. Jeg må gentage, hvad jeg nu har sagt nogle gange. Spørgsmålet om statsbanetaksternes forhøjelse lå ikke for, før det blev rejst fra konservativ og fra venstres side under skatteforshandlingerne. Under disse forhandlinger krævede man fra konservativ side en takstforhøjelse, der androg omkring 45 mill. kr.; det blev på vor foranledning reduceret til 30 mill. kr. — det vil ingen benægte, som var med i de forhandlinger. Efter at alle partier nu er enige om, at dette beløb skal skaffes tilveje — også vi tager ansvaret derfor —, kommer det konservative parti med det ærede medlem som ordfører og beklager sig over, at denne takstforhøjelse får virkning også for det område, som det ærede medlem repræsenterer. Så er det jeg siger: det er et stift stykke, at et medlem, der har været med til at kræve takstforhøjelse, bagefter kommer og siger: det skal ikke gælde for mine vælgere! Det var jeg fuldt berettiget til at sige. En politik af den karakter kan rigsdagen naturligvis ikke være tjent med eller være bekendt.

Derefter har mit partis repræsentant i udvalget overfor trafikministeren rejst spørgs-

målet om at få en samordning af trafikken i København og omegn taget op — et ganske naturligt og rimeligt krav.

Da det ærede medlem hr. Carsten Raft beklagede sig over takstforhøjelsen indenfor Københavns nærtrafik ved første behandling, sagde jeg til ham, at hvis ikke spørgsmålet om en takstforhøjelse var rejst fra konservativ side, var spørgsmålet om en takstforhøjelse for Københavns nærtrafik overhovedet ikke kommet til at ligge for. Det ærede medlem kan ikke både rejse krav om en takstforhøjelse og bagefter beklage sig over, at en takstforhøjelse viser sig at komme til at betyde noget overfor de vælgere, han repræsenterer. Mit standpunkt er det: *Jeg har ikke krævet takstforhøjelse, og hvis dette standpunkt var blevet fulgt også af det konservative parti, var spørgsmålet om nærtrafikken og om betalingen for trafikken indenfor Københavns omegn overhovedet ikke blevet aktuelt. Jeg ved ikke, om det ærede medlem har forstået det — ellers må jeg jo gentage det en gang til.*

Formanden: Det ærede medlem hr. Carsten Raft har ordet for en kort bemærkning.

Carsten Raft: Jeg ved ikke, om det ærede medlem har lagt mærke til, at det er blevet dokumenteret, at det radikale parti rejste kravet for et år siden — det går det ærede medlem hele tiden udenom. (*Jørgen Jørgensen:* Hvem har rejst det?). Det blev rejst af det radikale partis ordfører, det ærede medlem hr. Skytte. (*Jørgen Jørgensen:* Spørgsmålet om takstforhøjelse?). Ja, om takstforhøjelse, men naturligvis — hvis det ærede medlem hr. Skytte skal desavoueres! Jeg har lige læst det op, men selvfølgelig — hvis jeg skal læse det 2—3 gange, for at det ærede medlem skal kunne forstå det, kan jeg jo godt gøre det, men det sinker forhandlingerne. Jeg beder altså det ærede medlem se efter; han vil da se, hvorledes hans partis ordfører rejste spørgsmålet om almindelig takstforhøjelse for et år siden. Da blev det rejst. Havde det radikale parti haft magt dertil, var det også blevet gennemført ved den pågældende lejlighed.

Og hvad angår spørgsmålet lettelse i nærtrafikken, vil jeg gerne spørge: Ja, men mener man da ikke med den udtalelse, at man ønsker en lettelse? Det ville være rart at få det at vide, for så ved omegnen det. Selvfølgelig — hvis det bare er noget, der skal stå i „Politiken“ om søndagen, for at folk kan sluge det sammen med morgenbassen, uden at det i og for sig betyder noget — ja, så er det i orden. Men er det